

**ZARZĄDZENIE NR 1822/2004
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 26.10.2004 r.**

w sprawie przyjęcia projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie rozpatrzenia nieuwzględnionego zarzutu wniesionego do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice.

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się i przekazuje Radzie Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie rozpatrzenia zarzutu nieuwzględnionego w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice wraz z załącznikiem do uchwały.

§2.

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta Krakowa.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezydent Miasta Krakowa

Uchwała Nr .....
Rady Miasta Krakowa
z dnia .....

w sprawie rozpatrzenia zarzutu nieuwzględnionego w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice

Na podstawie art. 24 ust.3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz.139; zm.: Dz. U. Nr 41, poz. 412 i Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 109, poz. 1157, Nr 120, poz. 1268 i z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 14, poz. 124, Nr 100, poz. 1085, Nr 115, poz. 1229, Nr 154, poz. 1804, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 113 poz.984, Nr 130 poz. 1112), w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z 2004r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492), Rada Miasta Krakowa, po rozpatrzeniu zarzutu nieuwzględnionego przez Prezydenta Miasta Krakowa, wniesionego do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice uchwała, co następuje:

§ 1

1. Rada Miasta Krakowa postanawia o:
  - 1) odrzuceniu nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa **Zofię i Tomasza Kaczmarskich**, zamieszkałych w Krakowie, a dotyczącego przeznaczenia pod tereny otwarte (ZO) zachodniego fragmentu działki nr 232 obr. 44 (od strony rzeki Dłubni).
  - 2) uwzględnieniu zarzutu w części dotyczącej południowo-wschodniego fragmentu działki nr 232 obr. 44 (od strony ul. Wańkowicza).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 2

Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Krakowa do doręczenia Zainteresowanym wyciągu z niniejszej uchwały wraz z pouczeniem o dopuszczalności wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Krakowa

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 23 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), stanowi, że złożone do wyłożonego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego protesty i zarzuty podlegają rozpatrzeniu przez Prezydenta, zaś nieuwzględnione przekazywane są do rozstrzygnięcia radzie gminy.

Zarzut objęty niniejszym projektem uchwały został odrzucony Uchwałą Nr XXIII/205/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 10.09.2003 r. - zgodnie z art. 24 ust. 3 wyżej wymienionej ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Korzystając z przysługującego prawa Zainteresowani wnieśli do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę na przywołaną powyżej uchwałę. Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 15.03.2004 r. stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały Nr XXIII/205/03 w zakresie paragrafu 22, dotyczącego Zainteresowanych. W uzasadnieniu wyroku stwierdzono, że uzasadnienie faktyczne i prawne odrzucenia zarzutu jest prawidłowe, jednakże w zaskarżonej uchwale nie ujęto argumentacji dotyczącej przeznaczenia południowo-wschodniej części działki leżącej wzdłuż ul. Wańkowicza.

W związku z powyższym Prezydent Miasta Krakowa przedkłada projekt uchwały RMK w sprawie rozpatrzenia zarzutu wniesionego do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice w opisanym przedmiocie sprawy, zawierający uzasadnienie faktyczne i prawne - i wnosi o odrzucenie złożonego zarzutu, w części dotyczącej zachodniego fragmentu działki nr 232 obr. 44 (od strony rzeki Dłubni) oraz o uwzględnienie zarzutu w części dotyczącej południowo-wschodniego fragmentu działki (od strony ul. Wańkowicza).

Załącznik
do Uchwały Nr .....
Rady Miasta Krakowa
z dnia .....

I. Treść zarzutu wniesionego przez Państwa Zofię i Tomasza Kaczmarskich:

W złożonym zarzucie Państwo Zofia i Tomasz Kaczmarscy wyrażają sprzeciw wobec ustaleń planu w części dotyczącej przeznaczenia części działki nr 232 obr. 44 pod tereny otwarte (ZO) bez prawa zabudowy.

II. Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu

1. Zarzut wniesiony przez Państwa Zofię i Tomasza Kaczmarskich został szczegółowo zbadany w oparciu o materiał dowodowy, który obejmuje dokumenty formalne i merytoryczne związane ze sporządzeniem projektu planu. Są to:
  - 1.1. Uchwała Nr CXIX/1070/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 czerwca 1998 r. o przystąpieniu do sporządzania planu, zmieniona Uchwałą Nr XIX/140/99 Rady Miasta Krakowa z dnia 12.05.1999 r.
  - 1.2. Zbiór wniosków złożonych do planu miejscowego.
  - 1.3. Materiały dokumentujące stan własności gruntów, obejmujące zaktualizowaną mapę zasadniczą oraz wypisy z rejestru gruntów.
  - 1.4. Materiały merytoryczne stanowiące: inwentaryzację urbanistyczną, dokumentację fotograficzną, opracowania analityczne dotyczące stanu istniejącego i uwarunkowań z nich wynikających (Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice - opracowanie z 1999 r. – tekst z częścią graficzną).
  - 1.5. Koncepcja projektu planu miejscowego (opracowanie z 2000 r. – część tekstowa i graficzna) poddana zaopiniowaniu przez Komisję Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska Rady Miasta Krakowa (opinia pozytywna).
  - 1.6. Projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko (część tekstowa i graficzna) uzgodniony z właściwymi organami i instytucjami oraz wyłożony do publicznego wglądu.
  - 1.7. Dowody wymaganych ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym komunikatów, ogłoszeń i zawiadomień, uzgodnień projektu planu miejscowego, wyłożenia do publicznego wglądu, rozpatrywania i rozstrzygnięcia przez Prezydenta Miasta Krakowa złożonych protestów i zarzutów oraz dowód powiadomień o terminie sesji, na której będą rozpatrywane nieuwzględnione przez Prezydenta Miasta protesty i zarzuty.
  - 1.8. Zarządzenie Nr 1095/2003 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 8.08.2003 r. w sprawie zbadania spójności rozwiązań projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego os. Krzesławice z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa, z załącznikiem zawierającym informację o zbadaniu spójności rozwiązań projektu planu ze Studium.
2. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:
  - 2.1. W roku 1998 Miasto Kraków przystąpiło do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice. Sporządzony na podstawie wariantowych koncepcji projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami administracji i instytucjami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty i protesty zostały rozpatrzone przez

Prezydenta Miasta Krakowa w ustawowo przewidzianym terminie. Zarzuty i protesty nieuwzględnione w całości lub w części Prezydent Miasta przekazał Radzie Miasta do rozstrzygnięcia, wśród nich również zarzut wniesiony przez Państwa Zofię i Tomasza Kaczmarskich.

- 2.2. W wyniku rozpatrzenia zarzutu, biorąc pod uwagę położenie działki, jej sąsiedztwo, przyjęte cele planu i założenia odnośnie kształtowania układu przestrzennego obszaru, zasady ochrony środowiska, a także dotychczasowe ustalenia planistyczne, Prezydent Miasta Krakowa postanowił o utrzymaniu projektowanego w projekcie planu miejscowego przeznaczenia zachodniej części działki nr 232 obr. 44 bez możliwości jej zabudowy. Zarzut został skierowany do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
- 2.3 Uchwałą Nr XXIII/205/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 10.09.2003 r. zarzut Państwa Kaczmarskich został odrzucony. Współwłaściciele działki nr 232 obr. 44 wnieśli do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę na przywołaną powyżej uchwałę. Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 15.03.2004r. stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały Nr XXIII/205/03 w zakresie paragrafu 22, dotyczącego Zainteresowanych, ze względu na to, że w zaskarżonej uchwale nie ujęto argumentacji dotyczącej przeznaczenia części działki leżącej wzdłuż ul. Wańkowicza.
- 2.4. Opierając się na rozstrzygnięciu WSA, przeprowadzono powtórny kompleksową analizę urbanistyczną rozpatrywanego terenu, która potwierdziła słuszość przyjętych w projekcie planu rozwiązań dotyczących części działki położonej pomiędzy rzeką Dłubnią a ulicą Wańkowicza, przeznaczonych w projekcie planu pod tereny otwarte (ZO) – od strony rzeki Dłubni, oraz pod tereny zabudowy mieszkaniowej (MN.2) – od strony ulicy Wańkowicza.

Natomiast odnośnie południowo-wschodniej części działki, o której nie wspomniano w zaskarżonej uchwale postanowiono, że zostanie ona przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN.2.1), której warunki zagospodarowania terenu będą uwzględniać ochronę widoku znajdującego się w pobliżu obiektu zabytkowego (Dworu Jana Matejki).

3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu rozważyła, co następuje:
  - 3.1. W złożonym zarzucie Państwo Zofia i Tomasz Kaczmarscy wyrażają sprzeciw wobec przeznaczeniu części działki nr 232 obr. 44, pod tereny otwarte (ZO) i wprowadzeniu na niej zakazu zabudowy.
  - 3.2. W związku z treścią złożonego zarzutu, kwestionującego ustalenia zawarte w projekcie planu, naruszające interes prawny właściciela w odniesieniu do działki nr 232 obr. 44 Rada Miasta musiała odnieść się do rozwiązań planistycznych nie tylko szczegółowych, odnoszących się do przedmiotowej działki, ale również do całokształtu ustaleń planu. Zarzut, mimo, że jest indywidualnym środkiem prawnym przysługującym określonym podmiotom w trakcie procesu planistycznego, winien być rozpatrywany w nawiązaniu do wszystkich aspektów projektu planu: jego podstawowych celów, założeń i skutków przyjętych rozwiązań.
Rozważono zatem czy ustalenia projektu planu, dotyczące kształtowania układu przestrzennego osiedla są uzasadnione względami funkcjonalnymi, względami ochrony środowiska, ochrony widoku obiektu zabytkowego, racjonalnego wykorzystania gruntów, a także czy mogą zostać rozwiązane w alternatywny sposób, nie powodujący naruszenia interesów prywatnych właścicieli gruntów.
  - 3.3. Analizując treść zarzutu Państwa Zofii i Tadeusza Kaczmarskich stwierdzono, że:
    - 3.3.1. Odnośnie zachodniej części działki, położonej w pobliżu rzeki Dłubni, przeznaczonych w projekcie planu pod tereny otwarte (ZO):

Działka Państwa Zofii i Tomasza Kaczmarek w znacznej części położona jest w terenie przeznaczonym do zainwestowania, a w części od strony rzeki Dłubni – w terenie zagrożonym powodzią. Część działki znajdująca się w terenach zalewowych została przeznaczona pod tereny otwarte (ZO) z wykluczeniem zabudowy. Przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową działki, która leży w terenie zalewowym nie ma uzasadnienia funkcjonalnego i jest sprzeczne z przyjętą w tym zakresie polityką przestrzenną miasta dotyczącą ochrony miasta przed powodzią. Zagrożenie terenu zalaniem wodą Q_{1%} faktycznie wyklucza wykorzystanie gruntów obecnie niezainwestowanych, użytkowanych rolniczo dla lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej ze względów funkcjonalnych oraz ze względów bezpieczeństwa ludzi i mienia. Przyjęta w tym zakresie polityka przestrzenna miasta zakłada, że w nie obwałowanych dolinach rzek, na terenach zagrożonych powodzią wykluczone będzie lokalizowanie nowej zabudowy.

W związku z powyższym odrzuca się część zarzutu, dotyczącą zachodniego fragmentu działki nr 232 obr. 44 (od strony rzeki Dłubni).

3.3.2. Odnośnie południowo-wschodniej części działki, położonej od strony ul. Wańkowicza, sąsiadującej z terenem parku wokół Dworu Jana Matejki:

W związku z uwzględnieniem tej części zarzutu południowo-wschodni fragment działki nr 232 obr. 44 (od strony ul. Wańkowicza) zostanie przeznaczony pod zabudowę mieszkalną jednorodziną o symbolu MN.2.1, której warunki zagospodarowania terenu zapewnią ochronę widoku znajdującego się w pobliżu obiektu zabytkowego (Dworu Jana Matejki). Z tego względu wyznaczono na omawianej części działki nieprzekraczalną linię zabudowy oraz wymóg optycznego oddzielenia tej części działki od sąsiadującego terenu zieleni publicznej (ZP) za pomocą pasa zieleni urządzonej (szpaleru drzew podbudowanego zielenią niską, lub w formie wysokiego żywopłotu).

W wyniku uwzględnienia omawianej części zarzutu zostaną odpowiednio skorygowane ustalenia i rysunek planu.

3.4. Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właściciela, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest kształtowanie ładu przestrzennego. Ze względu na zaistniały konflikt pomiędzy interesem właściciela działki, a interesem publicznym, jakim jest obowiązek ochrony miasta przed powodzią oraz ochrona widoku obiektu zabytkowego (Dworu Jana Matejki), konieczne przy rozstrzygnięciu przez Radę Miasta Krakowa było rozpatrzenie obydwu interesów, z uwzględnieniem stanu faktycznego i stanu prawnego oraz zachodzących pomiędzy nimi relacji. Analizując te zagadnienia stwierdzono, że ograniczenie prawa własności nie jest związane z naruszeniem prawa oraz nadużyciem „władztwa planistycznego”. Określając przeznaczenie terenów pod poszczególne funkcje, obowiązkiem władz gminy jest uwzględnienie wszystkich uwarunkowań, wynikających m. in. ze stanu środowiska przyrodniczego obszaru, objętego planem i w ten sposób postąpiono w planie osiedla Krzesławice, podtrzymując – po przeprowadzonej analizie – zasięg terenów wyłączonych z zabudowy ze względu na zagrożenie powodzią. Uwzględnienie zarzutu w całości, poprzez przeznaczenie terenów zalewowych w dolinie Dłubni pod zabudowę, spowodowałoby poważne naruszenie zasad ochrony środowiska oraz świadczyłoby o lekceważeniu istniejącego zagrożenia i skutków, jakie ono niesie. Możliwość zabudowy południowo-wschodniej części działki została ograniczona (w stosunku do sąsiednich terenów mieszkaniowych) ze względu na

sąsiedztwo obiektu zabytkowego. Niewprowadzenie takiego ograniczenia spowodowałoby znaczne uszczuplenie widoku na obiekt zabytkowy.

III. Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Państwa Zofię i Tomasa Kaczmarskich

Główną podstawą prawną rozstrzygnięcia złożonego zarzutu – w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) – jest przepis art. 24 ust.3 ustawy z dnia 7 lipca o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten w powiązaniu z art. 18 ust.2 ustawy obliguje radę do rozpatrzenia zarzutu, ale nie zobowiązuje do jego uwzględnienia. W oparciu o ten przepis rada może odrzucić zarzut, naruszając interes prawny właściciela, jeżeli nie spowoduje to naruszenia prawa, a okoliczności faktyczne uzasadniają takie rozstrzygnięcie. Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego i przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie złożonego zarzutu w części dotyczącej zachodniego fragmentu działki nr 232 obr. 44 (od strony rzeki Dłubni) oraz uwzględnienie zarzutu w części dotyczącej południowo-wschodniego fragmentu działki (od strony ul. Wańkowicza).

Sposób rozstrzygnięcia znajduje uzasadnienie w następujących przepisach:

- 1) W przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego, ochrony środowiska i przyrody (art. 7 ust.1 pkt 1) oraz sprawy ochrony przeciwpowodziowej (art.7, ust.1 pkt. 14), a jednym z podstawowych sposobów realizacji tych zadań jest sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- 2) W przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm.), w szczególności treści art. 10 ust.1 pkt 2 nakazujące w zależności od potrzeb ustalenie w planie miejscowym przeznaczenia terenów oraz linii rozgraniczających tereny o różnych funkcjach, a w pkt. 8 - szczególne warunki zabudowy, w tym zakaz zabudowy, wynikające z m. in. potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego, zasobów wodnych, zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody.
- 3) W przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2001 r. Nr 62 poz.627 z późn. zm.), gdzie w art. 72 nakazuje się zapewnienie warunków utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska w planach miejscowych, w tym zapewnienie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi z uwzględnieniem gospodarki wodnej.
- 4) W przepisach ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2001 r. Nr 154 poz.1803 z późn. zm.), a w szczególności art. 80, zgodnie z którym ochronę ludzi i mienia przed powodzią realizuje się m. in. poprzez kształtowanie zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych i terenów zalewowych.
- 5) Załączniku Nr 1 do Uchwały Nr LXVI/554/00 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 grudnia 2000r pt. „Lokalny plan ograniczania skutków powodzi i profilaktyki powodziowej dla Krakowa”, który identyfikuje tereny zagrożenia powodziowego oraz określa m. in.

zalecenia dotyczące usytuowania budowli i konstrukcji inżynierskich w terenach zalewowych.

- 6) W przepisach Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75 poz. 690 z późn. zm.), szczególnie w art. 11, gdzie sformułowane zostało wymaganie, aby budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi wznoszony był poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości, do których zalicza się m. in. powodzie i zalewanie wodami opadowymi.
- 7) W przepisach ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568), gdzie art. 4 stanowi, że „ochrona zabytków polega, w szczególności na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu zapewnienie warunków prawnych (...) umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie”, art. 6 ust. 1 stanowi, że „ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania zabytki nieruchome, będące w szczególności krajobrazami kulturowymi, układami urbanistycznymi”, art. 7, który stanowi, że jedną z form ochrony zabytków jest ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz art. 19 ust. 1 pkt 1 stanowi, że „w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się w szczególności ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia (...)”

W przypadku omawianego zarzutu następuje ograniczenie prawa własności, ponieważ w myśl ustaleń projektu planu zachodnia część działki nr 232 obr. 44, będąca własnością Państwa Zofii i Tomasza Kaczmarek leży w terenie objętym zakazem inwestowania.

Zgodnie z art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami sposób wykonywania prawa własności”, może więc wprowadzać ograniczenia w niezbędnym zakresie, jeżeli – tak jak w tym przypadku – zachodzi niesprzeczność tych rozstrzygnięć z Konstytucją RP, kodeksem cywilnym, oraz innymi przepisami. Prawo własności jest prawem fundamentalnym, ale nie jest prawem niewzruszalnym, gdyż w sytuacjach przewidzianych przepisami odrębnymi (np. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) może zostać ograniczone. Poprzez uwzględnienie stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków pomiędzy nimi wykazano, iż ograniczenie prawa własności, wynikające z odrzucenia części zarzutu, choć narusza interes prawny właściciela, nie powoduje stanu naruszenia prawa. Zostało podjęte w zgodzie z obowiązującym prawem materialnym, poprzez właściwy organ w ramach prawidłowo przeprowadzonej procedury planistycznej. Rada Miasta Krakowa, odrzucając część zarzutu działała w sposób zgodny z prawem i nie nadużyła przysługującego jej na mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym prawa. Rozważano również ewentualność uwzględnienia omawianej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem przeznaczenia terenu zalewowego pod zabudowę byłoby nie przestrzeganie zasad ochrony środowiska i ochrony przed powodzią, a także narażenie przyszłych mieszkańców i władz miasta na skutki wynikające z lekceważenia zidentyfikowanego zagrożenia.

W związku okolicznościami wymienionymi w niniejszym załączniku uwzględniono część zarzutu Państwa Zofii i Tomasza Kaczmarek, dotyczącą południowo-wschodniego fragmentu działki nr 232 obr. 44 (od strony ul. Wańkowicza). Nie można natomiast uwzględnić zarzutu w części dotyczącej zachodniego fragmentu tej działki (od strony rzeki Dłubni).

